

השגחה פרטית

וואונדערליכע
'השגחה'
פרטית
מעשיות פון
היינטיגע
צייטן -
דערציילט אויף
דער השגחה
פרטית
האטליין

פרשיות תזו"מ - אח"ק תשפ"ה ♦ עלון מס': 162

די וועכענסליכע השגחה

די אמונה האט געברענגט א שפע און מ'לייגט אוועק געלט חודש'ליך!

אפצייכענדיג זיבן יאר פון די 'הפצה' פון 'אמונה' און 'השגחה פרטית', טראכט איך אז די פאלגענדע מעשה איז די סאמע פאסיגסטע מעשה וועלכע געבט ארויס וואס מיר טוען שוין זיבן יאר און ווי אזוי טויזנטער לעבנס האבן זיך פאקטיש געטוישט אדאנק די 'הפצה'.

דערציילט מיר א איד פון די שטאט קרית גת: פאר מיין פרנסה בין איך א דרייווער. איך נעם מענטשן פון איין דעסטינאציע צו די אנדערע, איין טאג האב מען מיר באשטעלט צו נעמען א איד פון קרית גת קיין ירושלים.

פארנדיג אונטערוועגנס האט זיך דער איד צושמועסט מיט מיר, ער געבט מיר א פרעג צי איך הער אמאל אויס די 'השגחה פרטית' האטליינע.

עס איז מיר געווארן אומאנגענעם. וואס וויל דער איד פון מיר? איך נעם אים אויף א טריפ, און דא מיסט ער זיך אריין אין מיינע קישקעס.

דער איד האט באמערקט ווי כיווער אומבאקוועם מיט די שאלה, אבער ער האט זיך נישט געלאזט פון מיר.

"לאמיר דיר פארציילן מיין מעשה און דו וועסט פארשטיין פארוואס כ'פרעג דיר אזא קשיא".

איך בין געוואקסן אין א שטוב מיט 'חובות'. דער מצב איז געווען זייער ענג, דאס לעבן איז געווען פול מיט פרעשור, נאך אלץ קינד האב איך געמאכט ביי מיר א החלטה אז יהיה מה שיהיה, ביי מיר גייט עס נישט זיין.

איך האב חתונה געהאט צוואנציג יאר צוריק און גלייך נאך די חתונה האב איך אנגעהויבן לעבן בצמצום, איך האב געשפארט און געשפארט, פון וואס איך האב געקענט אראפציפן האב איך אראפגעציפט, איך פלעג געבן פאר מיינע קינדער שבת האלבע פארציעס, אלעס אז מיר זאלן נישט דארפן ווערן בעלי חובות און קענען אוועקלייגן געלט פאר גרעסערע הוצאות.

אין שטוב האט געהערשט אן אנגעצויגנקייט, אבער ערגער פון אלעס איז געווען אז איך האב נישט מצליח געווען צו שפארן קיין געלט.

פאר פיר יאר האב איך אזוי געלעבט! איין טאג האב איך אנטדעקט די 'השגחה פרטית' האטליינע און איך האב געטוישט מיין לעבן.

עס איז נישט געגאנגען אין איין טאג, עס האט געדויערט צייט ביז ווען דער טויש איז אריין אין מיין הארץ, אבער ביסלעכווייז האב איך אנגעהויבן טוישן מיין לעבנס בליק, איך האב אנגעהויבן אנערקענען און גלייבן אין וואס כ'זאג ביים בענטשן כ'י הוא קל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל, ומכין מזון לכל ברייתו אשר ברא'.

דער רבוש"ע געבט פרנסה - ער איז דער מזין ומפרנס, מיין שפארזאמקייט העלפט נישט, עס ברענגט נאר דקדוקי עניות.

איך האב אנגעהויבן לעבן נארמאל, איך האב מכבד געווען די שבת סעודה מיט גוטע פיש און וואונדער - איך האב מער געלט און איך בין מצליח צו שפארן יעדע חודש 5000 שקל.

"יעצט פארשטייסטו פארוואס כ'פרעג דיר צי דו הערסט אויס די האטליינע - עס האט אזוי משפיע געווען אויף מיר און כ'וויל אז אנדערע זאלן זיך אנשליסן אין איר און עס נאכטון".

דער איד איז איין ביישפיל פון טויזנטער.

ביי טויזנטער האט זיך דאס לעבן געטוישט, זיי האבן מער שמחת חיים און אויך מער פרנסה.

גוס שבת
פינחס שפר

דברים שבלב

אויסצוגן פון די שיעורים אין 'שער הבטחון' פון ספר חובת הלבבות

דורך די אמונה איז מען ממשיך גרויסע ישועות

יעדער איד ווייסט אז ער דארף טון השתדלות, אז הקב"ה האט אויסגעשטעלט די וועלט אז עס זאל פעלן פאר'ן מענטש פרנסה און אז די פרנסה זאל ער משלים זיין דורכ'ן מאכן השתדלות.

פון די שאלות וואס יעדער זוכט אויף איר אן ענטפער, איז די מאס פון השתדלות וואס מען דארף מאכן. איינער איז איבערגעצייגט אז ער דארף מאכן אסאך השתדלות, ער פלאגט זיך זייער אסאך פאר זיין געלט. דאגעגן א צווייטער נעמט עס גרינגער, ער לייגט נישט אריין אזא הארואניע אין די ארבעט, ער ארבעט ווייניג און פארדינט אויף זיין געברויך.

אין אנהייב פרק ד' אדרעסירט דער רבי די שאלה וויפיל השתדלות דארף מען מאכן. די הגדרה וואס דער רבי געבט איז אז די השתדלות דארף זיין לויט די געברויכן פון דער מענטש.

יעדן טאג וואס דער מענטש לעבט אויף די וועלט קאסט זיין לעבן געלט. עס איז דא טעג וואס דאס לעבן איז טייערער און עס איז דא טעג וואס דאס לעבן קאסט ביליגער. מען קען נישט פארגלייכן די קאסטן פון אנהייב וואך ביז צו די קאסטן פון סוף וואך ווען רוב מענטשן קויפן איין זייער וועכענסליכער ארדער פאר'ן שטוב אויף שבת.

דער רבי געבט אויך אן דער וועג ווי אזוי מען דערגרייכט דאס געלט, און ווי עס איז דער לשון פון דעם רבי'ן זאל זיך דער מענטש שפייזן **במה שזימן לו הבורא** אז דער מענטש זאל זיך באשעפטיגן מיט זאכן וואס הקב"ה האט ממין געווען פאר אים.

א מענטש קען זאגן אז איך באשעפטיג זיך מיט וואס איך קען אבער דאס איז גוט פאר די טעג טעגליכע הוצאות, אבער וואס טו איך ווען עס ווערט מער, אזוי ווי פאר א יום טוב אדער ווען מען שטייט פאר א שמחה, אפילו פאר א קלענערע שמחה ווי א בר מצוה.

די ארבעט וואס איך האב קלעקט נישט אויף אזעלכע סארט מצבים. וואס טוה איך אין אזא מצב? דער רבי אין חובת הלבבות פרעגט די קשיא. די

סארט מצבים רופט ער אן מיט'ן נאמען 'תוספות' און ווי דער לשון פון רבי'ן איז דארט: אם יגזור לו הבורא בתוספות על זה - די עצה פאר דעם איז זאגט דער רבי 'תבואה' אז ווען עס רעדט זיך פון אזא סארט הוצאה וועט מען פון הימל משלים זיין פאר'ן איד די הוצאה און ווי דער לשון פון דעם רבי'ן איז **'תבואה מבלי טורח ויגיעה'**.

מען זעט אז נישט ביי יעדן איינעם ארבעט עס אזוי - די תשובה דערויף איז ווי דער רבי לייגט צו אויפ'ן ארט א תנאי - די תנאי איז אז ערשט דארף זיין: **כאשר יבטח על האלקים בה!**

די ברכה אז דאס געלט זאל קומען צוגיין צום מענטש גרינגערהייט - אן קיין טירחא איז נאר ווען דער מענטש גלייבט אין הקב"ה אז ער וועט אים צושטעלן וואס ער דארף - ווייל די אמונה אין הקב"ה איז ממשיך צו אים די ישועה.

איך האב געטראכט בדרך רמז, קען זיין אזוי - די ווארט תבואה"ו באטרעפט 420.

יעדער ווייסט אז ווען עס פעלט אים 420 שקל אדער דאלער קען ער זיך אן עצה געבן, אבער ווען עס פעלט אים 4200 דאלער אדער שקלים וועט שוין די מצב קאמפליצירטער. דער מענטש קען זיך נישט קאנצענטרירן מיט דאגה, ווי אזוי גייט ער שאפן דאס געלט.

דער חילוק צווישן א גרויסע סומע און א קליינע סומע איז נאר ביי אונז - ביים באשעפער איז אלעס איינס.

אז מען וויל זוכה זיין צו די ברכה דארף מען געדענקען דער תנאי, כאשר יבטח על האלקים בה.

(ארויסגענומען פון שיעור 106 אין שער הבטחון)

די שיעורים ווערן ארויסגעלייגט דורכאויס די וואך - מען קען עס הערן ביי נומער 4 [מאכן אויסוועגן די שפראך וואס איר ווילט הערן]

שליסט זיך אויך אן אין די צענדליגע טויזנטער איין איבער דער גארער וועלט וועלכע האבן געמאכט א טויש אין זייער לעבן - קלינגט:

פון ארץ ישראל 02-30-11-300 • פון אמעריקע 151-86-130-140 • פון ענגלאנד 0-330-3900-489 • פון בעלגיע 0-380-844-28

פון אוסטעריע 613-996-10005 • פון דרום אפריקע 87-551-8521 • פון ארגענטינע 3988-4031 • פון אוקריינע 380-947-100-633 • פאר דער פריןץ אפטיילונג פון די השגחה פרטית האטליין דוקס 4 ביי די מעין מענין

השגחה פרטית האטליין

אידיש, העברעאיש, ענגליש

פון אוסטעריע 613-996-10005 • פון דרום אפריקע 87-551-8521 • פון ארגענטינע 3988-4031 • פון אוקריינע 380-947-100-633 • פאר דער פריןץ אפטיילונג פון די השגחה פרטית האטליין דוקס 4 ביי די מעין מענין

ניסיון שובל יום

וואונדערליכע השגחה פרטית געשיכטעס דערציילט אויף די השגחה פרטית האטליין

מוזתר געווען אויף איין קאנטראקט - באקומען א צווייטע

עס רעדט דא אברהם! איך וואוין אין די צענטראלע געגענטער פון ארץ ישראל. מיט עטליכע יאר צוריק האב איך געקויפט א דירה אין צפון טייל ארץ ישראל און איך פארדינג עס און כלייז פון איר רענט. מיט א שטיק צייט צוריק האט דער איד וואס דינגט די דירה מיר געלאזט וויסן אז ער גייט אוועק פון די דירה און אז איך זאל זיך זוכן א נייער איד וואס קען דינגען מיין דירה. איך האב אדווערטייזט אז איך האב א דירה צו פארדינגען אבער אין קול ואין עונה. איך האב מתפלל געווען און ענדע איז געקומען צוגיין אן איינזאמע רוסישע פרוי און געזאגט אז זי וויל דינגען די דירה. מען האט געזאגט קאנטראקט און איך האב זיך געפרייט אז איינער דינגט שוין די דירה. עס איז אריבער א פאר טעג און זי קלינגט אן מיט איין בהלה אז זי ווייסט נישט וואס צו טון. זי איז אן איינזאמע פרוי און זי קען נישט גוט די שפראך. זי האט באמת געוואלט דינגען די דירה אבער זי האט נישט געוואוסט אז זי איז נאך פארפליכטעט צו די ערשטע דירה וואו זי וואוינט ביז יעצט, זי קען נישט צאלן צוויי מאל רענט. איך האב רחמנות געהאט אויף איר. מען רעדט פון אן איינזאמע פרוי, איך האב באשלאסן אז איך בין איר מוותר, טראץ וואס איך וואלט געקענט פאדערן פון איר א סומע געלט פאר צושטערן די קאנטראקט. איך האב מקבל געווען די זאך באהבה גלייבנדיג אז אויב עס האט זיך געפירט אזוי איז עס זיכער צום גוטן. עס איז אריבער עטליכע טעג און א איד קלינגט מיר אן אז ער וויל דינגען די דירה. דער איד איז עס געקומען קוקן און אויפ'ן ארט האט ער באשלאסן אז ער שרייבט אונטער א קאנטראקט. דער נייער דינגער איז געווען בעסער ווי די ערשטע און איך בין נאר ארויס מיט ריוח חורגנדיג דער כלל אז פון אוועקגעבן פון זיך פארדינט מען נאר.

ווער באשטימט די אפוינטמענט?

די זיגער האט געוויזן אויף פינעף מינוט נאך ניין ווען מיין שוויגער קאלט מיר אריין און בעט מיר איך זאל צוגיין צו מיין שווער און אים איינמעלן אז ער זאל זאפארט אריבערפארן צו די אפיסעס אין הר חומה, ווייל ער האט דארט אן אפוינטמענט אין די לאקאלע ביוראען. מיין שווער איז געווען אין שול. מיט יארן צוריק האט מיין שווער זיך געמאכט א גדר אז ער נעמט נישט מיט די טעלעפאן אין שול און ווען מען זוכט אים אין שול דארף מען ווארטן ביז ווען ער קומט אהיים. מיין שווער פארט יאר יערליך ארויס קיין אויסלאנד נאך געלט. ער האט א באשטימטער צייט אין יאר ווען ער פארט. אויך די יאר האט ער געהאט א באשטימטער צייט אבער ער האט געהאט פראבלעמען מיט זיין פאספארט און עס געדארפט באנייען. ער האט זיך פארשלאפט, און ווען עס איז געווארן נענטער צו דער דאטום האט מיין שוויגער אנגעהויבן עסק'נען אז ער זאל זיך אונטערגארטלען און זיך נעמען טון צו די זאך. נאכ'ן זוכן אפוינטמענט אין אלע ברענטשעס איז זי אנגעקומען צו די ברענטש אין 'הר חומה' געגענט און זיך דארט פארשאפט אן אפוינטמענט. די אפוינטמענט איז געווען פאר 9:20 און זי האט אים געוואלט איבערגעבן די אינפארמאציע. איך האב געטראפן מיין שווער און אים איבערגעגעבן די מעסעדזש, אבער צו מיין וואונדער איז ער בכלל נישט געווען באגייסטערט פון דעם. "איך האלט נאך פאר'ן דאווענען - ווען מען וועט ענדיגן דאווענען וועל איך גיין צו זיין". איך האב איבערגעגעבן די מעסעדזש פאר'ן שוויגער, און מיין שווער האט זיך געשטעלט דאווענען. נאכ'ן דאווענען קומט ער אהיים און מיין שוויגער דערציילט אים אז מען האט יעצט אריינגעקלינגען פון דארט און געזאגט אז מען האט אפגעשטופט די אפוינטמענט - עס וועט זיין ערליך אזויגער אנשטאט די געפלאנטע צייט. מען האט געזען ווי פון הימל רעכענט מען זיך מיט מיין שווער.

די געוויינעריי האט זיך אפגעשטעלט

איך האב א זיסע און א לעכטיגע טאכטער, זי הייסט שרה'לע.

חסד מיט זיך אליין

איך האב א שכן וואס האט געדארפט אוועקפארן פון שטוב פאר א היבשע שטיק צייט. מיין שכן איז א קלוגער איד, ער כאפט אריין מצוות אויף די וועלט, איידער ער איז ארויסגעפארן פון לאנד האט ער מיר געזאגט אז ער פארט יעצט אוועק אויף א שטיק צייט. ער ווייסט אז זיין דירה געפינט זיך אין א צענטראלער ארט אין ארץ ישראל און אידן קענען געניסן פון זיין דירה און ער קען באשטיין עס ארויסצוגעבן פאר אנדערע אידן און ער געבט מיר איבער די שליסלען. איך האב זיך זייער געפרייט צו די פארשלאג. איך האב דאך קינדער אין אנדערע שטעט און יעצט וועלן די קינדער געניסן פון א געשמאקע אכסניא, איך וועל האבן וואו זיי צו פלאצירן. מיינע חתונה געהאטע קינדער האבן גענוצט די דירה און אויך אנדערע אידן וועלכע האבן הנאה געהאט פון די דירה. אין א טאג זאגט מיר דער שכן וואס וואוינט אונטער זיין דירה, אז עס דוכט זיך אים אז עס רינט פון זיין דירה. איך בין אריין אין איר און עס באקוקט און גארנישט געטראפן. דעם קומענדיגן שבת האט א איד גענוצט די דירה, ער האט באשטעטיגט אז עס איז דא א ליעק אין די דירה. דאסמאל האב עס איך באקוקט און יא - עס האט געשטימט - עס איז גערינען פון די דירה. מיר האבן זיך שנעל פארבינדן מיט דער בעל הדירה און אוועקגערוקט אלע ווערדפולע חפצים וואס איז געלעגן נעבן יענע ארט. א טייל פון זיי זענען שוין געווען נאס אבער מען האט זיי נאך געקענט ראטעווען. עס האט זיך ארויסגעשטעלט אז דער איד האט געטון א טובה מיט אנדערע אבער אויך מיט זיך אליין - אדאנק וואס ער האט ארויסגעגעבן זיין דירה פאר אנדערע, האט מען באצייטנס געקענט אנטדעקן די שאדן און עס אפשטעלן און אפראטעווען אלע מעבל וואס האט געקענט צוגרונד גיין פון די נאסקייט.

אם אין תפילה אין קמח

פאר עטליכע יארן בין איך איינגעשטעלט אין א בעקעריי. איך בין דארט אלץ כשרות משגיח פאר א געוויסע הכשר, טאג טעגליך וועל איך זיכער מאכן אז אלעס פירט זיך כדת וכדין. עס איז דא א באשטימטער צייט ווען כ'דארף זיין ביי די ארבעט, אבער עס איז דא טעג ווען איך דארף זיין פריער ווי נארמאל. איינס פון די סיטואציעס וואס זענען גורם אז איך זאל דארפן אריינקומען פריער ווי געווענליך אין די ארבעט, איז ווען עס קומט אן א נייע שיפמענט פון מעל. מעל, ווי באקאנט, קען זיין ווערמיג און עס מען דארף עס איבערקוקן איידער מען נוצט עס און דאס ליגט אויף די פלייצעס פון דער משגיח. יענער טאג האט מיר דער מענעדזשער געלאזט וויסן אז

מפיצים אמונה ורואים ישועות

איך האב א דירה וואס שטייט צו פארדינגען אבער אין די לעצטע תקופה איז די דירה געשטאנען ליידיג א לענגערע צייט און קיין איינער האט עס נישט געדינגט. אז א דירה שטייט ליידיג איז די שאדן דאפלט. מען פארדינט נישט קיין געלט, אבער אין די זעלבע צייט דארף מען אויך זאגן די מרגענדזש און אנדערע קאסטן. ווען עס איז אריבער א שטיק צייט און עס איז נישט אריינגעקומען קיין געלט האב איך געמאכט א שטיקל חשבון הפעש און באשלאסן אז איך דארף זיך מחזק זיין אין אמונה און אויך שטארקן אנדערע אין אמונה. איך האב תורם געווען געלט פאר די הפצה פון אמונה און א שטיק צייט שפעטער האט די אונגלייכליכע פאסירט און איך האב געזיכערט מיט א קאנטראקט מיט א שוויגער און א לענגערע צייט אז ער דינגט די דירה.

מפיצים אמונה ומחיים נפשות

ביי אסאך מענטשן איז די ערב פסח עפאכט א פרייליכע תקופה. מען באנייעט זיך און מען רישט אויס די שטוב מיט אלע ערליי שטוב זאכן און די שטוב באקומט א געוויסע פרישקייט. ביי מיר, דאנען, ליגט עס אין די היינט אלץ א שווערע תקופה, א צייט פון פרעשוור און סטרום. מיט א שטיק צייט צוריק האב איך אנטדעקט די האמליכע און פון דאן האבן זיך זאכן געשישט, איך האב אנגעהויבן אויסהערן די האמליכע און מיין גאנצער בליק האט זיך געטוישט מקצה אל תקפה. עס איז מיר געווארן גרינגער סיי אין הארץ און אויך אין טאטע. איך האב נישט קיין ווערטער עק צו דאנקען און כחיל איך מטיין איר זאלט אנגיין ווייטער און ווייטער מיט די עבודת ה'.

ווען זי איז אונטערגעוואקסן האב איך איר אריינגעשיקט אין א לאקאלע קינדערגארטן אז זי זאל דארט לערנען ביז ווען זי וועט אנקומען צו די עלטער ווען זי וועט קענען גיין אין שולע.

א שטיק צייט איז זי געגאנגען אין די קינדערגארטן און זיך פון איינגעלידערט אין איר. איין טאג ווען מען איז געקומען אפנעמען שרה'לע האט די לערערן דערציילט אז זי האט געהאלטן אין איין וויינען.

א טאג שפעטער האט זי געזאגט אז זי וויל מער נישט גיין אין קינדערגארטן. מען האט איר געטרייסט, זי האט זיך געלאזט איבעררעדן, זי איז געגאנגען אין קינדערגארטן אבער אגאנצער צייט האט זי געוויינט.

די ערשיינונג איז געווארן ערגער און ערגער, ביז ווען די לערערן האט קלארגעשטעלט אז אויב עס גייט אן אזוי ווייטער וועט זי מער נישט קענען האלטן דאס קינד ביי איר.

איך און מיין פרוי זענען געווען זייער צובראכן, מיר האבן נישט געקענט פארשטיין וואס האט פאסירט צו אונזער זיסע שרה'לע.

ווי אזוי דרייט זיך א קינד איבער פון טאג צו טאג? מיר האבן געמאכט א שטיקל חשבון הנפש און דאן האט זיך מיין פרוי דערמאנט פון א געשעעניש וואס עס האט פאסירט א שטיק צייט צוריק.

מיט צוויי יאר פריער האט מיין פרוי געפירט א קינדערגארטן אין שטוב, עס איז געקומען צו א שטאפל ווען זי האט עס פארשלאסן. דער אפשליסן איז געווען זייער פלוצלונג, און נישט וועלנדיג אז די קינדער זאלן בלייבן אויפן וואסער האט מיין פרוי איבערגעגעבן די קינדער צו א באקאנטע וועלכע האט אויך באווייליגט איבערצונעמען די קינדערגארטן.

צווישן די קלענערע קינדער איין קינד וואס האט אסאך געוויינט און געמוטשעט.

מיין פרוי האט געשפירט פאר וויכטיג מיטצוטיילן דער איינצלהייט מיט די נייע לערערן.

די לשון הרע איז אריבער און זי האט עס איבערגענומען און ווען די פרוי האט אריינגעשיקט דאס קינד האט זי געלאזט וויסן פאר די עלטערן פונעם קינד אז מען קען נישט אננעמען דאס קינד - ווייל זי וויינט צופיל און זי גייט אויף די נערווען. "אפשר דארף מען איר איבערבעטן". האט מיין פרוי געזאגט.

מיר האבן נישט פארלוירן קיין צייט, מען האט אנגעקלינגען יענעם און נאכ'ן זיך פארשטעלן און הערן וועגן וואס מען רופט איז זי געווארן אויסער'דיק פאר כעס.

"איך קען נישט מוחל זיין, איר ווייסט נישט וואס איר האט געטון מיט מיר יענע צייט".

מיט ביטערניש האט זי דערציילט וואס זי איז אריבער, אויספירנדיג פאר מיין פרוי אז זי ווייסט נישט וואס זי גייט אריבער.

"דווקא ווייס איך יא".

מיין פרוי האט איר דערציילט וואס עס גייט אריבער אויף זי יעצט.

נאך א לענגערע שמועס האבן זיך די צוויי פרויען מוחל געווען איינער פאר די אנדערע.

נאכ'ן אראפלייגן האט מיין פרוי אנגעקלינגען אין קינדערגארטן און געפרעגט פאר די לערערן וואס מאכט איר שרה'לע.

"זי האט זיך געטוישט, איך ווייס נישט וואס דו האסט געטון, אבער זי איז צוריק געווארן די אמאליגע שרה'לע".

מיין פרוי האט געוואוסט און געדאנקט הקב"ה פאר די חסד אז זי האט געקענט אפווישן פון איר אן אלטע פלעק און צוריקשטעלן איר טאכטער אין פלאץ.

א הוט ביז צום טיר פון מיין שטוב

א מינוט נאך דעם וואס איך בין אראפ פון די שטאטישע באס האב איך זיך געכאפט אז איך האב בטעות איבערגעלאזט מיין הוט אויפ'ן באס.

א הוט איז א טייערע זאך אבער נאך ערגער איז צו שטיין אין גאס אן א הוט. וויסנדיג אז עס איז אוממעגליך צו כאפן די באס, האב איך זיך געזוכט בעסערע עצות ווי אזוי צוריקצובאקומען די אבידה.

איך האב דערשנאפט א הוט פון ערגעצוואו און זיך פארבינדן צו די אבידות סטאנציע פון די באסעס. איך האב זיי געפרעגט צי זיי האבן געטראפן א הוט, און זי תשובה איז געווען אז יא - זיי האבן אנטדעקט א פארלוירענער הוט.

די נאמען און די גרויסקייט האט געשטימט און איך האב עס נאר געדארפט גיין אפנעמען.

טראכטנדיג אזוי איבער די צענטראלע באס סטאנציע און אז עס איז אן עפענטליכער ארט און עס דרייען זיך דארט ארום אלע ערליי מענטשן, און קענענדיג מיין נאטור און וויסנדיג אז עס איז מיר נישט אזוי גרינג זיך צו שטארקן האב איך געבעטן הקב"ה אז ער זאל מיר מזמין זיין די הוט אן וואס ער זאל דארפן אראפגיין אהין.

עס איז אריבער עטליכע טעג און די הוט איז ביי מיר אין שטוב.

עס האט זיך ארויסגעשטעלט אז א איד איז געווען אין די סטאנציע און זעענדיג דאס הוט און קענענדיג מיר און מיין משפחה האט ער געברענגט דאס הוט ביז צו אונזער שטוב.

מארגן דארף איך זיין באצייטנס ביי די ארבעט ווייל מארגן קומט אן א פרישער שיפמענט פון מעל. איך האב אויסגעשטעלט אלעס אין די וועלט אז איך זאל קענען זיין צייטליך, אבער ענדע בין איך פארשלאפן און איך בין אויפגעשטאנען שפעטער ווי נארמאל.

זעענדיג אז עס איז שפעט, האב איך געטראכט צו מיר אז אפשר זאל איך געבן א כיפער אפ דאס דאווענען און שפעטער משלים זיין, אבער דאן האב איך זיך בארעכענט אז מען דארף דאווענען ווי א איד.

איך האב זיך געשטעלט דאווענען ווי א איד, איך האב געדאווענט געהעריג און נאכ'ן דאווענען האב איך זיך אריינגעיאגט צו די ארבעט. אנקומענדיג דארט האב איך געהערט אז למעשה האב איך נישט געדארפט קומען פריער ווי נארמאל ווייל עס האט זיך ארויסגעשטעלט אז עס איז דא גענוג מעל.

איך בין געווען געריט פון דעם פאקט אז הקב"ה האט סארטירט אלעס וואס כ'דארף אז איך זאל קענען דאווענען נארמאל במתנות ווי עס פאדערט זיך פון א איד.

ביי אונז דאווענט מען אויף יעדע זאך!

ווען מיין פלימעניק האט זיך איינגעמאלדן ביי מיר אז ער גייט קומען אויף שבת האב איך אים אריינגענומען מיט גרויס שמחה. עס איז געווען א פלוצלונדיגער זאך, איך בין נישט געווען גרייט דערצו, אבער איך האב עס אנגענומען מיט שמחה.

צו עסן איז געווען בשפע רב, אבער א ליידעג בעט האב איך נישט געהאט פאר אים.

איך האב אנגעקלינגען מיין שוואגער וועלכע וואוינט אין מיין שכירות און געבעטן ער זאל מיר פארבראגן א בעט. ער האט געהאט פאר מיר א בעט און כ'בין אריבער צו זיין שטוב עס צו נעמען. אנקומענדיג צו אים אין שטוב און זעענדיג די בעט האב איך געזען אז נאר בדיעבד קען מען עס רופן א בעט - עס איז קרום און איינגעבויגן, די מאטראץ איז דאר, מען קען כמעט נישט שלאפן אויף איר.

איך בין אהיימגעקומען אין שטוב מיט ליידעג הענט. איך האב דערציילט מיין שוואגער אז כ'האב נישט מצליח געווען צו טרעפן א בעט און כ'ווייס נישט וואס מ'גייט טון.

"פארוואס זאלסטו נישט בעטן הקב"ה - ביי אונז אין שטוב בעט מען אויף יעדע זאך".

ער האט גערעדט צו די זאך, איך בין נישט געווען איינגעוואוינט צו הערן אזעלכע ווערטער, איך האב אנגענומען זיין עצה און זיך געשטעלט אין א זייט בעטנדיג הקב"ה אז ער זאל מיר העלפן און מזמין זיין א בעט.

אביסל צייט שפעטער האב איך געדארפט ארויסגיין אין גאס צו ערלעדיגן אנדערע זאכן. גייענדיג האב איך באגעגענט מיינער א שכן און אים געפרעגט צי ער האט אפשר א צוזאמענלייג בעט צו פארבראגן.

"יא, איך האב איינס".

אביסל שפעטער איז דער בעט געלעגן ביי אונז אין שטוב, איך האב געהאט א בעט און זיך אויך דערלערנט עפעס - די כח פון תפילה און אז אויף יעדע זאך קען מען בעטן.

ביי די שבת סעודה האב איך דערציילט די מעשה פאר מיינע קינדער און געבעטן אז זיי זאלן זיך ארויסלערנען דער לימוד פון דעם.

נעם דו אויך א חלק אין די באוועגונג אויסצושפרייטן אמונה איבער די וועלט

און זיי זוכה צו די הייליגע הבטחה פון זוה"ק צו האבן קינדער און קינדס קינדער יראים ושלמים

רף יעצט אריין: 02.6313.742 אדער אין לין פון השגחה פרטית 02.30.11.300 | דריקט 6

העברה לבנק לאומי	משלוח בדואר	בעמדות נדרים פלוס
טניף 902 חשבון 57390056	ל.ת.ד. 5475 ירושלים	ע"ש השגחה פרטית

טייערע לייענער

אויב ווילט איר מזכה זיין די מתפללים אין אייער בית המדרש אדער פארטיילן די רייכע גילין אין אייער געגענט

פארבינדט זיך מיט אונז
אויפ'ן נומער - 9722-6-313-742

לעת עתה ווערט אונזער גילין דאמי נאר פארשפרייט אין די אי מעלי'ס אדער אין די געדרוקטע קובצים פון די גליונות.

מיר האפן זייער שטארק אז בקרב וועלן מיר קענען דרוקן עקסטער אונזער גילין אבער אויך דערווייל שטעלן מיר צו די מעגליכקייט איר זאלט עס קענען דרוקן פאר א מינימאלישע פרייז.

קלינג אריין טפיר דעם טעם.

צענדליגע טויזנטע

אידן פון די גאנצע

וועלט

לעבן א בעסערע און

געשמאקערע לעבן

אדאנק די השגחה

פרטית ליניע

זיי דו אויך פון די

גליקליכע - מאך

דעם טעלעפאן

קאלל

און הייב אן לעבן

א רואיגערע און

בא'טעמ'טע לעבן פול

מיט מנוחת הנפש און

ישוב הדעת

פון ארץ ישראל

300-11-30-972, +

פון ארה"ב

140-130-86-151,

פון אנגליה

489-3900-330-0,

פון בלגיה

28-844-380-0,

פון ארגנטינה

31-840-398,

פון דרום אפריקה

521-18-8755,

פון אוקראינה

330-633-100-947-380

לשונם הזהב

השגחה פרטית בספרים הקדושים

באקומען די חכמה זיך מתפרנס צו זיין -

אבער די חכמה שפייזט נישט

החכם אשר מינה ה' מאלכא, אל יחשוב בלבו כי בחכמתו הוא מתפרנס או יתפרנס מחכמתו ולא יראה שנת בצורת לעולם, אפילו חטא וסרח. שאין הדבר כן, אך בשעה שגזר עליו השם להתפרנס בחכמתו היה צריך ורואי לאותו דבר, ר"ל החכמה שהוא מתפרנס בה. וכן הנבון אשר קנה עושר, לא יקנהו כשיגזור עליו הבורא עוני. אבל על כל פנים צריך למעשים טובים קודם שיגזור עליו ממון בתבונתו, וכפי תוקף מעשיו ורובם, הוא רב עושר ואורך זמנו.

(האמונה והבטחון לרמב"ן, פרק כב)

די גזירה איז אז ער זאל האבן פרנסה לויט זיין חכמה

שלשה מיני גזירות יש; לפעמים נגזר עליו דוקא שיהא עשיר, עליו נאמר (שמואל א ב ז) אף מרומם, שאף הקדוש ברוך הוא מרומם אותו אפלו נגד רצונו. וכן אם נגזר עליו שיהא חי ובריא. אולם, אם יעבר במים לא יטפוחו ואם ילך במו אש לא יכיה. ואם נגזר עליו שיהא עני או שימות או שיהא מדכא ביסורין, אם יגיע במועצות ודעת כל יגיעו לריק ולא יוכל לבטל גזרת שמים כי לא יחדל אביון. ואם גופו יהיה שומר, הוא שקד שומר ולא יוכל לבטל גזרת שוכן רומה שתקות אנוש רמה. אמנם יש שיגזור עליו מן השמים שיהיה לו החיים והשלום והעשר על פי הטבע לפי חריפותו והשתדלותו ולפי שמירתו והנהגתו, על כן למחש בעי שמא כך

גזרה חכמתו יתברך לתן לאיש כפי דעתו ויגיעתו, לכן יצא אדם למלאכתו ולעבודתו ועיין מאד כפי דעתו איזה דרך ישכון אור להביא טרף לביתו ולשמר בריאותו, וגם ה' יתן הטוב.

(פלא יועץ עיר דעת)

די 'חכמה' קומט מיט די עשירות

אאמו"ר הקדוש (הרה"ק רבי צבי הירש ממזנקאטש) זי"ע

ווען דער רבוש"ע וויל די הצלחה פון א מענטש

געבט ער אים אויך די שכל און די כוחות

כשאנו רואים האחד מצליח בעסקו, מחשבותינו מבחנות תיכף את הסיבות לזה, ואנו אומרים כן הוא מסוגל ויודע את מהלך העסק היטב וגם הוא בעל מרץ רב וכו' ... עלינו לדעת כי אף על פי שאנו מכסים את חסרוננו באמונה על ידי שהתרגלנו להזכיר תמיד שם שמים באמרנו ברוך ה', בעזרת ה', אם ירצה ה', מכל מקום הלא עצם מחשבותינו חשבונותינו ומעשינו בנויים על השקפות המהלך הטבעי על פי סיבה ומסובב, אם כן הרי ברור שאמונותינו לקויה בכו"ה, כמו שאמר הכתוב (ישעיה כ"ט י"ג) בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחוק ממני, מעתה עלינו להתחקות ולחשוב הרבה לחזק את האמונה בלבבותינו, וללמוד ראשית כל, כי על כל פנים הרי הסיבות כולן מיד ה' הנה, והוא הכותב בעט, כל אשר נראה סיבה אינו אלא מסובבת, כי כל המצליח לא הצליח בשביל שהוא חכם, אלא יען כי חפץ ה' שיצליח על כן עשהו חכם.

(מכתב מאלוה)

לא לחכמים לחם

שמעון בר רוא, הוה בקי במרגליתא -איז געווען א מומחה און א בקי אין טייערע שטיינער און פערלשטיינער [בכל מיליה -און אויך אין אסאך אנדערע זאכן פון די וועלט] אבער ער איז געווען זייער ארעם ו און פון גרויס עניות **לא הוה ליה עיגיל מיכלי** -האט ער אפילו נישט געהאט קיין ברויט צו עסן. **והוה רבי יוחנן קרי עלי** [-און רב יוחנן האט געליינט אויף אים דער פסוק איז קהלת (ט): **וּגֵם לֹא לַחֲכָמִים לֶחֶם.**"]

(ירושלמי מסכת ביכורים, פרק ג' הלכה ג')

א נקודה פון דער וואונדערליכער שיעור
פון הרה"צ ר' בעריש שוועבאלג שליט"א
די צייט צו שניידן די פיחת פון די הארצואניע

לערנען מיט א פרישע דעת און משיג זיין נייע השגות אין תורה, מחדש צו זיין נייע חידושים. נאך אזא יום טוב איז די קאפ איז קלארער, אפענער, די פארשטאנד איז בעסער און שטערקער. א מורא'דיגער דעהרער בנוגע דער ענין ווערט געברענגט אין ספר הק' מאור ושמש [פרשת שמני] - מיר ציטירן דא לשון קדשו: "נהגו אנשי קדמוני זמנינו, ללמוד בראש חודש אייר, ובראש חודש מרחשון, הלכה תוספות. מפני שביום טוב נתגלו קדושות עליונות על הכנסת ישראל, ... ונתכשרו ח'דים אלו להשיג דעת התורה יותר מבשאר חדשים, והיה זאת להם לאות; אם ניתוסף להם דעת יותר ומחדשין חידושי דאורייתא יותר מבשאר חדשים, אז ידעו שהשיגו בהגה הקדושות העליונות." אויך די ימי הספירה איז א השלמה פאר די יום טוב פסח, אין איר זענען מיר משלים די מתנות וואס מיר האבן באקומען פסח. אין די יום טוב באקומען מיר גרויסע כוחות אבער מען נעמט עס שפעטער צו, אין די ספירה טעג באקומען מיר עס צוריק, אבער אין די ספירה טעג פאדערט זיך פון אונז א יגיעה רבה. אז מען וועט זיך ריכטיג מייגע זיין וועט מען זוכה זיין אנצוקומען צום יום טוב שבועות בקדושה ובטהרה גרייט מקבל צו זיין די תורה הק'.

א פינטעלע ליכטיגקייט

אויסצויגן פון שיעורי המשפיעים אין האטליין

לעכטיגע און געהויבענע טעג איז אריבער אויפ'ן כלל ישראל דער פארלאפענער יום טוב פסח. לענגאויס די יום טוב האט מען זוכה געווען צו מערערע געהויבענע און לעכטיגע מאמענטן ווען מען האט געשפירט בחוש א 'קירבת אלוקים' א נאנטקייט צו הקב"ה יעדער לויט זיין דרגה. ווען די יום טוב גייט פארביי שפירט מען א זויערע טעם אין מויל. מען האט די הרגשה אז דאס איז עס! די גוטע זיסע צייטן האבן זיך געענדיגט און אז יעצט וועט מען דארפן ווארטן אויף א פרישע יום טוב נאכאמאל צו שפירן די לעכטיגקייט און די געהויבנקייט, אבער עס איז א טעות, די יום טוב גייט נישט אריבער, עס ענדיגט זיך נישט, עס בלייבט אין אונז. די אלע קנינים וואס א איד איז קונה אין א יום טוב בלייבט איינגעקריצט אין זיין זעל און גייט מיט אים איבעראל. דער סדר העולם איז אז גלייך נאך פסח הייבן די כוללים און די ישיבות אן א נייער זמן. עס זעט אויס ווי א צופאל אבער עס איז נישט קיין צופאל! איינס איז געבינדן אין די צווייטע. נאך דעם וואס מיר האבן קונה געווען א גרויסע קנין, אין אונזערע נפשות איז געווארן איינגעפלאנצט אויסטערלישע כוחות דקדושה איז געקומען די צייט אז מיר זאלן זיך קענען צוריקקערן צו די תורה און אנהייבן